

Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza na 79. posiedzeniu Senatu w dniu 16 czerwca 2011 r.

Od sześćdziesięciu pięciu lat Harcerski Zespół Pieśni i Tańca „Dzieci Płocka” przynosi ludziom radość. Rodzice przyprowadzają tu swoje dzieci, ufają, że wzbogacą się one o wartości, które pomagają iść przez życie pięknie i mądrze. Trwa fenomen stworzony przez druha harcmistrza Wacława Milkego, wychowawcy wielu pokoleń uczestników. Zespół „Dzieci Płocka” jest najstarszym zespołem dziecięcym w Polsce. Początkowo kilkunastoosobowa drużyna harcerska jest dziś dużym zespołem, który skupia ponad pięćset dzieci. Kolebką „Dzieci Płocka” jest „Małachowianka”. Kiedy druha Wacław Milke, po pięciu latach spędzonych w obozie koncentracyjnych w Gusen w Austrii i rocznym pobycie wśród Polonii we Francji wrócił do Płocka, rozpoczął pracę ze starszoharcerskim kręgiem w Liceum im. Stanisława Małachowskiego. Zespół wywodzi się z powstałej tam w 1946 r. Harcerskiej Drużyny Artystycznej i zawsze podkreślał swój harcerski rodowód. Od samego początku istnienia zespołu każde dziecko do niego przyjęte powtarzało za druhami zobowiązujące słowa: będę dobrym dzieckiem w domu, dobrym uczniem w szkole i dobrym uczestnikiem zespołu.

Zespół „Dzieci Płocka” miał w swej historii różne koleje losu, aż do 1987 r., kiedy to uzyskał statut oddzielnej placówki wychowania pozaszkolnego. W 1997 r. Rada Miasta Płocka przekazała budynek przy ul. Jachowicza na siedzibę zespołu. Uroczyste otwarcie odbyło się we wrześniu 1997 r. W 1998 r. powstała Izba Tradycji i Historii Zespołu. Zespół „Dzieci Płocka” wpisał się na trwałe w dzieje Płocka.

Rada miasta w dniu pięćdziesięciolecia istnienia zespołu przyznała mu medal „Zasłużony dla Płocka” za wkład w rozwój miasta. Zespół zapoczątkował wiele inicjatyw mających na celu promowanie przyjaźni, pokoju, wolności i innych wartości stanowiących podstawę wychowania młodego pokolenia. Do tradycji weszły już czerwcowe Dni Historii Płocka zainicjowane przez druha Wacława Milkego. Podczas Dni Historii Płocka ulice wypełnia symboliczny korowód uczestników zespołu ubranych w stroje z epoki, ma także miejsce widowisko historyczne w wykonaniu aktorów Teatru Dramatycznego.

Szczególne więzy łączą zespół „Dzieci Płocka” z Japonią. Wielokrotne wyjazdy dzieci i młodzieży na wymiany, wspólne koncerty i spotkania zrodziły szczerą i serdeczną przyjaźń. Wizyta zespołu w Japonii odbiła się głośnym echem w prasie polskiej i japońskiej. Pobyt zespołu w Japonii zaowocował również publikacją książkową. Znany japoński autor powieści dla młodzieży Yusuke Teshima w jednej ze swoich książek wiele miejsca poświęcił pobytowi członków zespołu „Dzieci Płocka” w Kraju Wschodniego Słońca.

W lipcu 2002 r. Harcerski Zespół Pieśni i Tańca „Dzieci Płocka” dostąpił niebywałego zaszczytu koncertowania w warszawskich Łazienkach dla przebywającej z wizytą w Polsce japońskiej pary cesarskiej – cesarza Akihito i cesarzowej Michiko. Skala i częstotliwość wyjazdów na wymiany do Japonii członków zespołu są najlepszym dowodem na to, że zespół „Dzieci Płocka” stał się ambasadorem miasta. Nic więc dziwnego, że mieszkańcy wielu krajów Europy z Płockiem wiążą nie tylko Orlen, ale także zespół pieśni i tańca „Dzieci Płocka”. Na sukcesy i osiągnięcia zespołu złożyły się zarówno pomoc różnych instytucji, władz miasta, płockich zakładów pracy, szkół, placówek kultury, prasy płockiej, jak i zawsze wiernego społeczeństwa tysiącletniego grodu.

Obecnie dyrektorem zespołu jest jego wychowanek, wnuk założyciela druha hm. Wacława Milkego – Tadeusz Milke. W zajęciach zespołu uczestniczy ponad pięćset dzieci w wieku od sześciu do dwudziestu lat, z czego około dwustu bierze udział w koncertach. Zespół podzielony jest na grupy wiekowe, które w repertuarze zespołu specjalizują się w danym regionie folklorystycznym kraju. Grupy liczą od dwudziestu do dwudziestu czterech osób, co wiąże się również z liczbą strojów, jakimi dysponuje zespół.

Zespół ma poza sobą przeszło sześć tysięcy koncertów w kraju i kilkudziesięciu krajach Europy. Dał też cykl koncertów w Japonii. Koncerty zespołu miały miejsce w szkołach, wiejskich świetlicach, zakładach pracy, jak i największych scenach Europy – Royal Albert Hall w Londynie, Teatrze Wielkim w Warszawie, operze berlińskiej. W zespole zawsze mocno akcentowano przyjaźń i współpracę między narodami, a szczególnie potrzebę i konieczność przyjaźni i jedności młodego pokolenia, czego najlepszym dowodem jest udział młodzieży w międzynarodowych konkursach, przeglądach, festiwalach i zlotach.

Repertuar koncertowy zespołu budowany jest na bogactwie narodowych i regionalnych tańców, pieśni i obyczajów ludowych, które podkreślają korzenie narodu polskiego, świadczą o jego tożsamości, ciągłości i rozwoju kultury.